

TOPRAK

Aylık ÜLKÜ Dergisi

Atatürk - Asker Atatürk
Bulanık ve Bulaşık Düşünceler
Sosyalist Edebiyatı
Gazeteciliğimizin 100. Yılı
Türk Sosyalistleri

Prof Dr. Cezmi Türk
Nejdet Sancar
Prof. Dr. Orhan Tuna
Zübeyir Koç
Mehmet S. Aygen

Yavuz B. Bakiler
Kemal Göksal
Ziya Özyanak
Uluğ Turanoğlu
C. Oğuz Öcal

SAYI : 72

KASIM 1960

50 kr.

Istanbul Türk Ocağından

Büyük Atatürkü anmak amacı ile Eminönü Öğrenci Lokalinde 10 Kasım 1960 saat 16 da hazırladığımız ihtifale sizleri davet eder, hürmetlerimizi sunarız.

Istanbul Türkocağı Başkanı
MUZAFFER İRDEM

- 1 - Açış
- 2 - Alişan İnceoğlu
- 3 - Kurmay yarbay Necdet Ezgü
- 4 - Genâral Fahri Belen
- 5 - Behçet Kemâl Çağlar.
- 6 - Hamdullah Suphi Tanrıöver
- 7 - Şiirler
- 8 - İstanbul Kız Lisesi Korusu

Türk Yurdunun Kasım sayısı çıktı. Mutlaka okuyunuz

Manevi CEPHE - Sahibi Peyami Safa Çıkıyor

ÇOK ACI BİR KAYIP : 5 kasım cumartesi günü Nejdet Sançarın 16 yaşındaki biricik oğlunun vefat ettiğini öğrendik. Muhterem anne ve babanın acılarını paylaşır yavruya mağfiret dileriz.

TOPRAK

Sahibi

ve

Bu sayıda yazı işlerini
fille idare eden

Darendelloğlu

ILHAN EGEMEN

Idarehane :

Beyazıt, Aydın Saray No. 17

Telefon : 22 47 28

Muhabere Adresi :

Posta kutusu 30 — Beyazıt - İst.

Abone :

Senelik 6 lira

Memur - Subay - Talebeye 5 lira.
6 aylık istisnasız 3 lira

Basıldığı yer :

Beyazıt Matbaası

Atatürk

Prof. Dr. CEZMİ TÜRK

Hepimiz gibi bir insan olan Atatürke sağlığında kusur bulanlar olmuştur. Gizli açık tenkidler ve dedikodularla onu çürütmeye çalışan yerli yabancılar bulunmuştur. Bu tabii görülebilir. Çünkü :

Atatürk de bir insandı. İnsan kusursuz olmaz. Hatta Peygamber olsa bile.

Atatürk bir insandı evet. Hem de bizimki gibi bir insan cemiyeti içinde yaşadı. Öyle bir insan cemiyeti ki; asırların engizisyonunda, içinden ve dışından ezilmiş. Bir çok bakımlardan geri, aç ve sefil kalmış. Türlü kötü alışkanlıklar, bätül inanışlarla içini güve yemiş. Dışını yabancı böcekler didiklemiş. Kahra uğramıştı.

Atatürk bu insan cemiyetini bir İsrafil suru gibi üfledi. Bir mahşer manzarasıyla cezbeye getirdi. Yeniden canlandırdı. Ayaklandırdı. İhtilâle kaldırdı. Millî iradeyi şahlandırdı.

Esrarlı sesi, pırl pırl parlayan pırlanta mefkûresi, şimşek kararlı çelik iradesiyle bu cemiyetin içinden doğma ve millî vicdandan olma bir Türk dehası olduğunu en inanmayanlara ve en kör olanlara dahi ispat etti.

Hâlimizi kurardı. İstikbalimize koruyucu kanadlar açtı. Yalnız bunlarla da kalmadı. Asırların ötesinde ve tozlu bir nisyan içinde unutulmuş olan eski hayatımızı -millî tarihimizi- de yeni bir hamle ile diriltti. Değerlendirdi.

Yerin dibine, geçmiş kadar derinlerde kalan bu tarihi; en iktidarlı bir Arkeoloğdan daha kudretli bir iyman ve iktidar ile kazdırdı.

Meydana çıkarttı.

Tozlu raflarda ve tasnifsiz kitaphıklarda kalmış unutulmuş olan bir çok ana eserleri ve temel hakikatleri güneşe çıkardı. Yalnız bilginlerin değil, herkesin elde edip anhyabileceği bir şekle getirdi ve tedvin ettirdi.

Türk dilinin iyiliği için de çalışmak istedi. Bütün servetini de kendi aziz varlığı gibi tarihimize ve

ATATÜRK

Doç. Dr. Faruk K. Timurtaş

Türk milletinin kaderini değiştiren ve tarih yapan kahramanlarımızdan biri de Atatürk'tür. Atatürk kumandan, devlet kurucusu ve milliyetçi vasıflarıyla büyüktür. İstiklâl Savaşımızın başbuğu, lâlettayin bir kumandan ve iyi bir erkânıharp değil, yaratıcı bir askerdir. İyi bir erkânıharp mükemmel plânlar hazırlar. Büyük kumandan ise, bu plânlardan en uygununu seçerek başarı kazanan kimsedir. Büyük kumandan olmak için seçme kabiliyeti, sezgi, irade, karar verme kudreti, nerede duracağını bilmek gibi vasıflara sahip olmak lâzımdır. Atatürk, böyle bir askerî dehaya mâlikti.

Türk devletinin kurucusu, varılacak hedefi de göstermiştir: Çağdaş medeniyet seviyesine erişmek. Avrupa medeniyetini birkaç yüz sene geriden takip eden memleketimizi batılaştırmak, yükseltmek ve ilerletmek için, III. Ahmet devrinden beri birçok gayretler gösterilmiş, çeşitli düşünceler öne sürülmüştür. Bilhassa İkinci Meşrutiyet inkılâbından sonra, Avrupahlaşma, garphlaşma, muasırlaşma konu-

tarih ötesinden gelen ve istikbal ilerisine giden bu büyük ülkü âbidesini bu 19 Mayıs gününde, millî bir iyman vecdi içinde huşu ile selâmlıyalım.

Millî hayatımızın ve dehamızın âbidesi ve ırkımızın en büyük önderlerinden biri olan bu Atatürkü saymamak ne mümkün?..

Sevmemek nasıl olur?..

Hele inkâra kalkan kafa, çürür. Kalp durur. millî nefretin küflü nisyanı içine gömülür.

Böyle olmıya uğraşanlar varsa onlar da daha hayatta iken intihar ediyorlar demektir. Millî, tarihî, İlâhî bir ülkü âbidesi önünde ve Türk milleti huzurunda; küçük, cüce, sıska ve acıklı beşerî bir intihar.

İşte, sadece ve sadece o kadar.

Atatürkçüler için; böylelerine bugünlik acı-maktan başka yapacak bir şey yoktur. Çünkü :
Güneşi, göremeyecek olanlara ispat müşküldür.

Prof. Dr. CEZMİ TÜRK

sunu — aralarında büyük türkçü mütefekkir Ziya Gökalp'ta olmak üzere — birçok fikir adamımız işlemiştir. Bu fikirleri bir sentez halinde hareket sahasına çıkararak Atatürk'tür. Fikirleri aksiyon hâline getirmek, çok zaman daha güç bir iştir. Atatürk inkılâpları Ortaçağ hayatından kurtulup, çağdaş medeniyet seviyesine erişme dâvamızda büyük merhalelerdir.

Atatürk büyük bir Türk milliyetçisidir. Türk- lük sevgi ve şuurunun milletimize mal olmasındaki rolü çok önemlidir. Onun kadar Türkten bahseden, Türke inanan ve güvenen kimse yoktur denebilir. Türklüğümüzü idrâk edişi, biraz da ona borçluyuz. Osmanlı İmparatorluğu içinde, muhtelif ırk ve kavimlerin milliyetçilik hareketlerinden sonra, şuur'u ve kuvvetli bir Türkçülük hareket ve cereyanı başlamıştı. Türkçülüğü, bütün ictimai müesseselere şâmil olarak sistemleştiren ve bir ideoloji hâline getiren Ziya Gökalp'tır. Atatürk, Türk milliyetçiliğini aksiyon sahasına çıkarmış, milli hayata tatbik etmiş, gerçekleştirmiştir.

Milliyetçilik, milli kültüre dayanır. Kültürü ise dil, edebiyat, tarih ve felsefe meydana getirir. Atatürk, Türk dil ve Türk tarihine çok ehemmiyet vermiştir. Dil ve tarihimiz eskiden — Türkçülük ortaya çıkmadan önce — Osmanlılar ve Selçuklularla başlatılırdı. Türkçüler, çok daha eski devirlere kadar gitmişlerdir. Atatürk'te, Türk dili ve tarihinin, Türk ırkının yayıldığı bütün coğrafi saha ve tarihi devir içerisinde incelenmesini istemiştir. Türk dili, tarihi, edebiyatı, sanatı ve kültürü sahalarıyla uğraşan Türklük ilmi (Türkoloji), Atatürk Türkiyesinde çok gelişmiş, kuvvetlenmiş ve ilerlemiştir. Türk kültürünün incelenmesi için ayrı bir Fakülte kuran Atatürk, Türk dili ve Türk tarihinin bütün kaynaklara dayanarak ilmi şekilde araştırılması maksadıyla iki tane de Kurum meydana getirmiştir. Bunlar, O'nun milli kültüre verdiği önemin büyük delilleridir. Atatürk, Türk dilinin yabancı tesirlerden kurtulmasını; mümkün olduğu kadar sadeleşmesini; çağdaş ilim, kültür ve tekniğin her türlü kavramını ifade edebilecek bir zenginliğe ve olgunluğa erişmesini istiyordu.

Atatürk, bir komünist düşmanıdır. "Türk âleminin en büyük düşmanı komünistliktir. Her görüldüğü yerde ezilmeli" diyen O'dur.

Atatürkçülük ve inkılâpçılık, Türk milletini ve Türk vatanını çağdaş medeniyet seviyesine erdirmek şeklinde anlaşılmalıdır. Bu bir ülküdür. Bu yolda birçok merhaleler aşılmıştır ve muhakkak hedefe varılacaktır. Atatürk'ü ve Atatürkçüleri selâmlarım.

Asker ve Milliyetçi Atatürk

Nejdet SANÇAR

1938 den bu yana, Atatürk için pek çok şey yazıldı. Kitaplardan olsun, makale ve hattâ manzumelerde olsun, onun için çok şeyler söylendi. Bu kadar çok yazı arasında, Atatürk'ü, en mühim iki cephesi olan askerliğini ve milliyetçiliği yönlerinden ele alan ve inceleyenlerin sayısının yok denecek derecede az oluşu üzerinde durulması gereken bir şeydir.

Atatürk, Anadolu'da Yunan ordusunun varlığında büyük bir düşman âlemine karşı yaptığımız İstiklâl Savaşı'nın kurtarıcı ordusunun baş kumandanı olarak, her şeyden önce bir askerdir. Kendisine ikinci bir ad olan şerefli "Gazi" ünvanı, askerlik alanındaki unutulmaz başarısının bir hâtırası değil midir? Türk tarihini dolduran büyük askerler arasında seçkin bir yeri olan Gazi Mustafa Kemal'in askerlik kudretinin Türk nesilleri tarafından bilinmesi zaruridir. Fakat asker Mustafa Kemal'in askerlik cephesini inceleyen ve belirten ciddi eserler yoktur. Bu sebepten, Türk istiklâlini kendilerine emanet ettiği Türk gençleri, İstiklâl Savaşı ordusunun baş kumandanının askeri değeri hakkında hiç bir ciddi fikre sahip değildirler.

Atatürk'ün askerliği kadar mühim bir cephesi de milliyetçiliğidir. Hayatının mühim bir kısmı cephelerde ve savaşlarda geçmiş olduğu için Türk fikir ve milliyetçilik tarihi üzerinde esash bir şekilde durmaya imkân bulamamış olsa bile, Atatürk, milliyetçiliğin insan cemiyetlerinin hayatındaki yerini ve rolünü iyi bilen bir insan ve onun için de bir milliyetçi idi. Türklüğün, ancak, milliyetçilik ruhu ve temelleri üzerinde yükselebileceği düşüncesi, Cumhuriyetin ilk yıllarından itibaren bir çok konuşmalarında ifade edilmiştir. Neticeleri ne olursa olsun, tarih ve dil alanlarında yapmak istedikleri de, bütün Türk âlemini ilgilendiren hareketler ve teşebbüslerdi. Türk milliyetçiliğine karşı fikir cereyanlarına karşı olan hareketleri ve milliyetçilik cephesinin eserleriydi. Kızıl ideolojiyi Türk âleminin en büyük düşmanı sayıp her görüldüğü yerde başının ezilmesini istemesinin sebebi de bu değil midir?

Atatürk, Türk gençlerine her şeyden önce en mühim bu iki cephesi ile tanıtılmalıdır. Çünkü asker ve milliyetçi cepheleri ele alınmadan, Atatürk'ü tam olarak anlamak ve tanımak mümkün değildir.

Buna rağmen, yıllar var, Atatürk, ne askerlik değeri, ne de milliyetçilik cephesiyle ele alınmaktadır. İstiklâl Savaşı kahramanını, Türk nesillerine, bu

Yalnızlık

Bir garip kimseydin bu şehirde
Sevmezdin her akşam oturup içenleri
Ve kimse bilmezdi o zamanlar
Düğüm düğüm içinden geçenleri

Bir esmer kız severdin şairler gibi
Minyatür gibi ince.
Bir tuhaf olurdun, konuşamazdın
Çıkıp yanına gelince.

Efkârını dağıtmıyor şimdi her gece
Ard arda içtiğin sigara
Ve başı boş akan ırmaklar gibi
Dalıp, dalıp gidiyorsun yollara.

Bütün sevdiklerin bırakıp gitti
Yapayalnız kaldın artık.
Dokunsalar, ağlarsın çocuklar gibi
Büyüdü gözünde yalnızlık.

Biliyorum böyle değildin önceleri
Türküler söyledin sıcak.
Bir bekâr evin var şimdi karanlık.
Bir odan var ağlıyacak.

Yavuz Bülend BAKILER

iki büyük cephesinden sıyrarak eksik ve yarım bir halde tanıtmaktan fayda umanlar, asker Mustafa Kemal ile milliyetçi Kemal Atatürk'ün üzerine bir sünger çekmiş durumdadırlar.

Atatürk'ü, şahsiyetinin en büyük iki cephesinden sıyrıp, başka cephelerine de istedikleri mânaları vererek, gerçek varlığından farklı bir insan haline getirmek kimsenin haddi olmamalıdır, Fakat yıllardan beri bu ters ve çirkin yol üzerinde olanlar, İstiklâl Savaşı baş kumandanının bu iki cephesini âdeta unutturmuşlardır.

Asker Mustafa Kemal ile milliyetçi Atatürk'ü, bu cepheleriyle tanıtan eserlere şiddetle ihtiyaç vardır. Çünkü bu en mühim iki cephesini bilmeden Atatürk'ü tanıdığımızı söylemek, kendimizi kandırmaktan başka bir şey olamaz.

Nejdet SANÇAR

Bulanık ve Bulaşık DÜŞÜNCELER

Dr. Mehmet Saadettin AYGEN

Son aylarda bazı gazete ve dergilerde bulanık ve bulaşık bazı düşüncelere rastlamağa başlandı. Bunlardan bir kaçını ele almak istiyoruz.

Aziz Nesin, Hür Nizam adlı dergide çıkan bir yazısında: "Bugün Türkiyede sosyalist olmıyan aydın hemen hemen kalmamıştır. Artık sosyalizm, hiç değilse, korkulmıyan bir kelimedir ve bir kelimeyi moda yapabilmek için bile gerçek aydınlarımız çok acılar, çileler çektiler" demektedir. Aziz Nesin'in kim olduğunu anlatmağa lüzum olmadığı gibi onun kastedtiği gerçek aydınların da kimler olduğunu izaha hiç lüzum yoktur kanaatindeyiz.

Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan Sosyalizm adlı bir makalede: "Harplerde, iktisadi buhranlarda ve intikal rejimlerinde, sosyalizmden ilham alan cereyanlar daima kuvvet kazanmaktadır" denmekte, daha sonraki satırlarda da: "Şimdiye kadar sayısız kalemler sosyalizm üzerinde işlemişlerdir. Fakat kendinden evvel ve sonra gelen fikir adamları arasında Karl Marks'ın her vakit hakim bir sima olarak kalacağını düşünmek yerinde olabilir. Fikir ve siyaset hayatında sosyalizmin mühim bir mevki kazanması ve milyonlarca insan tarafından benimsenmesi onun açtığı çığırda beraber başlamıştır" fikri ileri sürülmektedir. Makale yazarı F. E. nin bu kadar gafilane bir yazı yazacağını tahmin etmezdik. Zira Karl Marks'ın sosya-

lizminin bugün sadece Rusya'da tatbik edildiğini, fakat milyonların hiç bir zaman bu rejimi benimsemeyip ancak tarihin görmediği bir tethiş ve baskı altında benimser göründüğünü bilmesi mümkün müdür?

Gelelim Cemil Sait Barlas'ın düşüncelerine.. Ülke gazetesinde yazdığı yazıda: "Türkiye bir oluş devresindedir. Rejjimin ne mahiyet alacağı belli değildir. Bir rejimin milleti gayeye ulaştırması için hayat gerçeğine uyması lâzımdır" diyor ve ilâve ediyor: "Bizim görüşümüze göre bir çok aydınlar ve yazarlar memleket gerçeğini hâlâ görmemekte ve bilmeyerek memleketi idare edenler yanlış bir yola sevketmeye çalışmaktadırlar. Şimdi bazı aydınlar ve yazarlar Doktrin Partisi hasretini çekiyorlar. Tek doktrini olan siyasi teşekkül Marksist parti olduğuna göre bunun üzerinde durmak lâzımdır." C. S. Barlas'ın yazısı burada bitmiyor. Muharrir: "Türkiyede iki zümre vardır! İstismar eden ve edilen. İstismar edenler bir avuç fırsatçı, istismar elidenler de geniş bir halk kitle-si. Bu bakımdan Türkiyenin davası istismarı önlemektir. Devleti inkâr etmeden, aileyi kabul ederek ve mülkiyeti tanıyarak sosyalist olmak mümkündür. Her ne kadar bu, doktrine sığmazsa da Türkiye gerçeklerine uyar ve refaha götüren aydınlık bir yol açar. Bizim sosyalistliğimiz ve sosyal görüşümüz budur. Sosyalistlik moda olacak kadar sempatik bir kelime haline gelmiştir. Türkiyede yaşamak isteyen parti sosyalist olmak zorundadır."

Kendilerini gerçek aydın sananlar, memleketi doğru yola sevketmeğe çalıştıklarını zannedenler, sosyalizmin moda haline gelmesiyle rüyalarının gerçekleştiğini sananlar, aldaniyorsunuz.

Türkiyede rejimin ne mahiyet alacağı belli değilmiş (!). Türkiye gerçeğine uyan rejim sosyalizm imiş. Bu gün dünyada sosyalizmi milyonlar benimsemişmiş. (!)

Hayır gerçek (!) aydınlar ve yazarlar... Türkiyede rejim değişmemiştir ve değişmeyecektir de. Türkiyemizin rejimi Batı anlamında bir demokrasidir. Kızıl rengin en açığından en koyusuna kadar hiç bir çeşidi ile boyanmayacaktır. Batı, nasıl kızıla boyanmadan yükseldi ise, biz de aynı şeyi yapabiliriz. Jeopolitik duru-

Az Gelişmiş Memleketlere Yardım

Prof. Dr. Orhan TUNA

İkinci Cihan Harbi sonrasında Amerika Birleşik Devletlerinin Türkiye'ye yaptığı çeşitli yardımlar, bu memleketin tarihinde nadir görülen mes'ud hâdiselerdendir. Kapital terakümü itibariyle çok zayıf ve sür'atle kalkınma mevkiinde olan bir memleket için bu kabil gayri siyasi yardımlar, iyi kullanıldığı takdirde, gerçekten hedefe bir an önce ulaşılması için mühim bir vasıta. Ancak son on yılın tatbikatı, dış yardımların bir çok hallerde heder edilmesine ve gösteriş uğruna sarf olunmasına, sayısız yatırımların yarım kalmasına yol açmıştır.

Geçenlerde bir Avrupa mecmuası Amerika Birleşik Devletleriyle Sovyetler Rusya'sının 1955 - 1957 yılları arasında iktisaden az gelişmiş memleketlere yaptıkları yardımların mufassal bir tablosunu neşretmiştir. Bu tablo yardım alan memleketlerin siyasi renklerini ve istikametlerini belli etmesi itibariyle dikkate şâyandır. Filhakika bu memleketler arasında Sovyetler Rusya'sına nazaran nisbi olarak Amerika'dan en çok yardım alan memleket Türkiye'dir. Yukarıda zikredilen dev-

re zarfında Türkiye'nin Rusya'dan sadece 17 milyon dolârlık yardım görmesine karşı, Amerika Birleşik Devletlerinden aldığı yardım 584 milyon dolârdır. Buna mukabil Afganistan Amerika'dan 85, Rusya'dan 202 milyon dolar, Endonezya Amerika'dan 186 Rusya'dan 248 milyon dolar, Irak Amerika'dan 12, Rusya'dan 138 milyon dolar, Suriye Amerika'dan 6, Rusya'dan 17 milyon dolar, Hindistan Amerika'dan 1269, Rusya'dan ise 773 milyon dolar, İran Amerika'dan 269, Rusya'dan 6 milyon dolar yardım almıştır.

Sovyetler Rusyası'nın iktisaden az gelişmiş memleketlere yaptığı veya yapmak istediği yardımları siyasi davranış ve ideoloji uğruna istismar etmek istediği ötedenberi bilinen bir gerçektir. Bu itibardır ki, mukadderatını ve istikametini Garp demokrasisine, Milletlerarası demokrasî müesseselerine ve demokrat milletler arasındaki güç birliğine bağlanmış bulunan memleketler, bol miktarda yardım pahasına, komünist tuzakına düşmemeye azami şekilde dikkat etmektedirler.

mumuz, tarihimiz, din ve geleneklerimiz kızıl rengin hiç bir çeşidine boyanmamayı bize emrediyor. Devleti inkâr etmeden, aileyi kabul ederek ve mülkiyeti tanıyarak sosyalist olmak mümkündür diyenler istem sonradan gelsin diyenlerdir.

Bu gerçek (!) aydın ve yazarlara soruyorum: Sosyalizm hangi milleti yükseltmiş, hangi memleketi cennete çevirmiş, hangi cemiyetin davalarını halletmiştir?

Kızıl cennet masalını ise bugün çocuklar bile biliyor.

Bizim kanaatımıza göre bu, MOSKOVA'nın TÜRKİYE için hazırladığı ve tatbikine çalıştığı yeni plândır: Türk milletini ürkütmeden geleneklere dokunmayan hafif bir sosyalizmle işe başlamak ve zamanla alıştıra alıştıra neticeye vasil olmak.

Dr. Mehmet Saadettin AYGEN

Din Şurası

TOPLANIRKEN

Zübeyir KOÇ

2

2 — Yetişecek Din adamlarının durumu :

a — Şimdiki durum.

b — Gelecek durum ve temenniler.

a — Şimdiki halde Din adamı yetiştirmek maksadıyla, İmam - Hatip Okulları, İlahiyat Fakültesi ve Yüksek İslâm Enstitüsü açılmıştır. Bunların durumlarını gözden geçirerek maksat ve gayelerin ortaya koymak lazımdır. Bunlar içinde İslâm Enstitüsü yeni açılmış ve henüz ikinci tedrisat yılına başlayacaktır. Bu müessese hakkında başka bir yazı yazacağımdan burada ondan bahsetmeyeceğim.

İlahiyat fakültesine gelince ise; bu, İslâmî tedrisat yapan bir fakülte olmaktan ziyade daha çok beynelmilelci'dir. Okumak isteyenler Liseden sonra — diğer fakülte-lerde olduğu gibi — buraya girerler. Lise son sınıfa kadar İslâmî bilgilerden uzak bir gencin böyle bir fakültede aldığı 4 senelik İslâmî bilgilerle, İmam - Hatip Okullarına öğretmen tayin edilmeleri normal tedris şartlarının dışında bir olay olsa gerek. Bir ilk okul öğretmenin bile 6 sene öğretmen okulunda dirsek çürüttüğünü,

orta öğretimde vazife alabilmesi için 2 sene de Yüksek Öğretmen Okulunda meslekî tahsil yaptığını unutmamak lazımdır. İmam Hatip Okullarında 7 sene Dini tahsil yapan bir öğrenciye beynelmilel hüviyeti haiz Fakültede 4 senelik dinî tahsil yapan bir öğretmen!..

İmam - Hatip Okulları ise, programı itibariyle ihtiyaca cevap verecek durumda değildir. Maalesef bunlardan başka da Diyanet sahasına eleman yetiştiren başka müessese yoktur. Bugün yeni yeni, Câmilerde vazife almaktadırlar. İstanbul İmam - Hatip okulu ve bir - iki tanesi daha müstesna, diğer okullardan mezun olanlar çok zayıftır. Bunun sebeplerini bundan evvelki yazılarımdan birinde izah etmiştim. Hükümet bu okullara kaliteli meslek dersi hocaları tayin edip, bir de Câmî köşelerinde şuralarda, buralarda başı bozuk okuma ve okutmaları önlerse, istenilen elemanların iyi kalitede yetiştirileceği muhakkaktır. Artık bu asırda — bana kahırsa — Din adamları daha çok sistemli ve disiplinli çalışmak zorundadırlar. Yıllardan beri yerinde saydığımızı unutmamak lazımdır.

b — Gelecek durum ve temenniler :

Memleketimizde dinî tedrisat yapan bu müesseselerin geleceğini katî olarak kestirememekle beraber, ümit ve üzüntü veren bazı hâdiseleri göz önünde tutarak, bazı şeyler söylenebilir. İlahiyat Fakültesi hemen hemen en az öğrencisi olan bir Fakültedir. Girme sebepleriyle, girmeme sebepleri araştırılacak olursa durum pek ümit verici değildir. Şimdiki hâlde mezunları, İmam - Hatip okullarına ve öğretmen olarak tayin edilmektedirler. Bu okullara öğretmen yetiştirmek maksadıyla kurulan Yüksek İslâm Enstitüsü mezun vermeye başladıktan ve ihtiyacı karşıladıktan sonra bu kıymetini de kaybetmiş olacaktır. Zaten Enstitü mezunlarıyla Fakülte mezunları arasında öğretmen olarak karşılaştıkları zaman bir çok bakımdan çatışma olacağı muhakkaktır. 11 sene İslâmî bir tahsil yapan bir öğretmenle yukarıda durumunu zikrettiğim İlahiyat Fakültesinde 4 sene okuyan bir öğretmen!.. Mukayese edince ister istemez insan dü-

Rus Dili ve Yayılması

ZİYA ÖZKAYNAK

Rus milleti İslav ekseriyetinin lisanını umümi dil olarak alan melezi unsurdan ibarettir. Aslen Arap olan Rus milli şairi diyen yaşayacağından bahsederek (Heykele Buşkin eseri kendi isminin Rusyada ebe-

şünmek zorunda kalıyor. Nitekim bu Fakülteden mezun olanlardan biri, İmam - Hatip Okullarındaki derslerinden birinde: "Cenab-ı Hak Kur'anı Keriminde (İnnemel a-mâli binniyat) buyuruyor" demiştir. Hemen öğrenciler öğretmeni ikaz edip: "Bu Ayet değil Hadis-i Şeriftir" demişler. Bir Ayetle bir Hadisi ayıramamak, İlahiyat Fakültesinden diploma almak, öğrencilerin yanlış bilgiyi tashihi ne acılı..

İmam - Hatip Okullarının istikbâli her halde şimdiki durumundan kurtarılmalıdır. Bu okul mezunları istikbâllerinden emin değillerdir. Şu anda Yüksek tahsil için İslâm Enstitüsünden başka gidecek hiç bir yerleri yoktur. O Enstitüdeki 17 adet İmam - Hatip Okulu mezunlarından ancak 105 kişiyi yatılı olarak alır. gündüzlü de öğrenci kabul etmez. Sabıkların bu kadar okulu niçin açtıklarını başka bir yazımda izah etmiştim. Yüksek tahsil haklarından mahrum bunca İmam - Hatip Okulu mezunlarının durumunun hükümeti ilgilendireceğini tahmin ederim. Şu anda askerden dönen bir çok arkadaşlar vazife bile alamamışlardır. Dine hizmet için ilkokuldan sonra 7 senesini bu okul köşelerinde harcayan bir insanın vazife alamaması karşısındaki durumunu takdirlerinize arz ediyorum. Bence hükümet bu okulların açılış gayesini göz önünde tutarak, yaşlı ve etemlilik müddetini dolduran İmam - Hatipleri emekliye sevk etmeli ve böylece açıkta kalan gençleri vazifeye almalıdır.

Memleketimizde bence, Dini tedrisat maksat ve gayesine ulaşacak şekilde bir sistem takip etmelidir. Bunun için çıkar yolun İslamiyetin bütün şubelerini havi "İSLAM ÜNİVERSİTESİNİN" kurulmasında olduğuna inanıyorum.

Gelecek yazı: "İSLAM ÜNİVERSİTESİ."

Yap) unvanile yazdığı şiirinde muazzam Rusyanın içinde ötedenberi muhtelif dille konuşan bu kavimlerin hepsi benim adımlı dillerinden düşürmeyecekler ister mağrur İslav oğlu ister Fin evladı olsun ister dağında başı boş dolaşan Tunguz yahut bozkırların dostu Kalmuk olsun hepsi beraber beni takdis edeceklerdir diye kehanette bulunmuştur. Aslen tatar olan İslav itidihadci kesilen muharrir Aksakofa göre Başkurt ve Kırgızlarda ancak büyük Rus milletinin bozkırlarda yaşayan ve henüz (nasraniyete) henüz hıristiyan olamamış olan evlâtlarından ibarettir demektedir. Bu adam Rusyada yaşayan müteaddit milletlerin muhtelif lehçelerin, dinlerin er ve geç ortadan kalkacağına bütün bunların büyük milletin camiasını teşkil etmek üzere birleşeceğini kani bulunmaktadır.

Rusya süratle büyüyor. Büyük Petro zamanında ahali 15 milyon idi. Katarinanın cülusu henkkgmunda 25 milyona çıktı. Birinci Aleksandırım vefatı senesinde 58 milyon oldu. 1871 de 88 milyona yükseliyor. Bu müthiş nüfus artması Rusların doğum artışından ziyade işgal ettikleri ülkelerden ehaliyi çabuk temsil edebilmeleridir. Boting, Kastren ve Rişelinin seyahatler yaptıkları zaman Lane havzasında Yakutlargaobi, Oralda Veşel Vetyaklar sayı itibariyle şimdikiinden beş defa fazla idiler. Az zaman sonra Ruslaştırıldılar. Şimdi Rus işgalı altına yeni girmiş olan Türk kavimleri şu yakut Veşellerin yolunu tutmasından korkmadayız.

Binlerce senelik tarihimizde bir kırmızı hat olarak uzanıp gelen bir milli haysiyetimiz vardırki bize tek mil dünya milletleri arasında mümtaz mevki kazandırır. O da canlılık ve tünkenmez aktivitedir. Eski tarihte Asyada ve Şarki Avrupada hiç bir uluslar arası büyük hadise olmamışki Türkler ona derhal karışmış olmasın. Cengizin zuhurundan biraz evvel eserini yazan İranlı Mübarekşahi diyorki (Akça mukabilinde köleliğe satılıp gezen hiç bir adanın padişah olduğunu insanıyet tarihinde görülmemiş degildir yalnız Türkler böyledir.

Sosyalizm

Edebiyatı

Kemal GÖKSEL

Sosyalizm edebiyatının alabildiğine teşhit ve reklâm edildiği ve bu cereyana itibar ve iltifat edenlerin durmadan çoğaldığı şu günlerde, milletimiz için düşünebileceğimiz en büyük tehlike komünizmdir.

Çünkü, sosyalizm ile komünizm arasındaki nüanslar, kıl kalınlığını aşamaz. Sosyalist ibrenin biraz inhiraf etmesi, milletimizi akıl ve hayale gelmiyen muhatarlara ve tehlikelere mâruz bırakabilir.

Esasında çok faydalı bir ekonomik doktrin olan sosyalizm, istirmarcıların elinde soysuzlaşmışa elverişli bir hale geldiği için, endişelerimizde haksız sayılmıyız.

Yıllarca önce, sosyalist dergi ve gazete namı altında nesredilen birçok yayın organlarının, bilâhare, korkunç bir komünist propagandasının unsurları olduğu meydana çıkmıştır.

Yine yıllarca önce, "Sosyalist., adı altında kurulmuş bulunan bazı siyasi teşekküllerin sonradan nasıl maksatlarla politika hayatına atıldıkları anlaşılmış ve bunlar hakkında gerekli tedbirlerin alınması ile büyük tehlikeler önlenmiştir.

"Kemalizm nedir?," diye sordukları zaman, bir konuşmasında Atatürk, hiç tereddüt etmeden "Devlet sosyalizmdir., cevabını vermiştir.

Binaenaleyh, Kemalizmin devletçilik

görüştünde sosyalizm ile erişilmek istenilen gayeler esasen mevcut bulunmaktadır.

Sosyal amaçlara sahip bulunduktan sonra, Kemalizmin dışında neden başka doktrinlere meyyal görüldüğümüzü bir türlü anlayamıyoruz. Sosyalizmin nikabına bürünüp, sureti haktan görünerek, Türkiyede komünizmin en müfrit propaganda-sını yapmaya cür'et edenlerin çeşitli emsalleri ortada durup dururken, hâlâ sosyalizm gibi kaypak terimlere itibar göstermemizi muhik ve mazur görmek mümkün değildir.

Unutmuyalım ki, Türkiyemiz, coğrafya bakımından ne Hindicinde, ne de Güney Afrikadadır. Komünizmin merkezi ve dağı olan Rusyanın, Türkiyenin birçok yerleriyle hemhudut olması, endişelerimizi haklı çıkarmaya bol bol yetmektedir. Kaldı ki, komünist olduğu iddia edilen Rusya-da, bu doktrini çiğneyip geçen ve insan hak ve hürriyetlerini yok etmekten başka gaye gütmeyen soysuzlaşmış bir bolşevizm vardır.

Millî Birlik Komitesinin ünlü Türkçü üyelerinden sayın Alpaslan Türkeş, bir konuşmasında "Komünizmin amansız düşmanıyız." demek suretiyle sosyalist bozuntularına gereken ihtarı yaptığı için yüreğimiz serindir.

Atatürk, bu tehlikeye çok önceden dik katimizi çekmiş ve "Türk âleminin en büyük düşmanı komünistliktir, her görüldüğü yerde ezmeli!., direktifini vermiştir.

Sosyal yapımıza, alle anlayışımıza, dini görüşlerimize ve ananelerin kıymetleriyle kuvvet kazanmış bulunan millî bünyemize tamamiyle aykırı bulunan komünizmin, Türkiyede en küçük bir direniş göstermesini veya sinsice faaliyetlerde bulunmasını istemiyorsak, biraz sola kaydırılınca, en büyük tehlikeyi meydana getirecek olan sosyalizmin edebiyatını ve reklâmını yapmakta nvazgeçelim.

Kemalizmin sentezinde muhtaç olduğumuz her reformun mayasını bulmak mümkün olduktan sonra, neden tehlikeli oyunlara el atmayı düşünüyoruz.

İhtilâl öncülerinin kemalizmden ilham almalarını ve onun yollarımıza serptiği ışık boyunca yürümelerini rejimimizin en kat'i teminatı sayıyoruz.

**TAKVİMLERİN BU YAPRAĞI SİYAH
KALACAKTIR**

“Yaşam!” diye çok bağırmıştık ve henüz yaşayacak çağdaydı, yaşamadı. Sıhhati, hayatı için ettiğimiz dualar geri geldi.

Şair: “Ömrüne katmak için Tanrı ömrümden alsın.” diyordu. Şair, sesini duyuramadı.

Onun, bu yurdu kurtarmakla gösterdiği harikayı fen onu kurtarmakta gösteremedi. Ve büyüklük onda kaldı.

Karların, kışların, çöllerin, kurşunların, mermi rüzgârlarının yıkamadığı bir gövdeydi ve daha altmışında yoktu.

Eli, meçhul asker âbidesindeki ele benzerdi. Parmağının göösterdiği yere bir millet koşardı.

Gözlerini bir kere dolaştırmakla bir ufuk çizdi. Sesi kumanda etmek için yaratılmış seslerdendi. İçerde, dışarda dediği olurdu.

Bu yurda baş oluşuyla 30 Ağustos bayramını yaptığımız, 23 Nisanı, 29 Ekimi yaptığımız adam bize bir matem günü de armağan bıraktı gitti.

Takvimlerimizin bu yaprağı siyah kalacaktır.

Bu yurda, bu ulusa gösterdiği ihtimamın, dikkatin onda birini, yirmide birini kendi şahsı için, kendi sıhhati için, kendi şahsına ve sıhhatine gösterseydi daha, çok yaşardı. Şahsını en sonraya bıraktı ve kendine sıra gelmedi.

Bana sorarsanız taşına destanının ilk mısraları kazılmalı. Altına “Gerisi milletin hafızasında” diye yazılmalı. Başka söz istemez.

Türk bayrağı O'nun aziz ölüsünü gölgeliyecek ve şu yurdun yükseklerinde yapılacak türbesini bir bozkurt bekliyecektir. Başka süs istemez.

Vasiyetnamesi gençliğin ezberlediği meşhur hitabe, mirası, istiklâl olan bir vatan babasıydı.

Ey onun çocukları, gidiniz; mezarının başında yurdunun istiklâl marşını okuyunuz. Başka ses istemez.

Arif Nihat Asya

Gazeteciliğimizin 100. Yıldönümünde:

Türk Basınının

Dünü

Bugünü

Ve Yarını

M. Zeki SOFUOĞLU

21 Ekim 1960 Türk Kültür tarihi, basın ve yayın hayatımız yönünden önemli bir gündür. Zira, bundan tam 100 yıl önce bugün -21 Teşrinievvel 1860- iki Türk münevveri el ve işbirliği yaparak ilk Türk gazetesini çıkardılar. Bu ilk gazetecilerimiz Şinasi Bey ve Ağâh Efendi merhumlar, neşrettikleri gazete de Tercümân-ı Ahvâl idi.

Gerçi, Tercümân-ı Ahvâl'den önce de İstanbul'da gazete neşredilmekteydi. Resmî bir gazete olarak yayınlanan "Takvim-i Vakayi" 1381'de çıkmaya başlamıştı. Onu, 1840'da intişara başlayan Ceride-i Havâdis takip etti. Ceride-i Havâdis, William Churchill adlı bir İngiliz tarafından ve kazanç gayesiyle yayınlanmıştır ve Tercümân-ı Ahvâl neşrolununcaya kadar tek hususî gazete olarak yayına devam etti. İşte, resmî bir mevkute olan Takvim-i Vakayi ile bir yabancıdan Türkçe neşrettiği Ceride-i Havâdis'i istisnâ edecek olursak, Şinasi ve Ağâh Efendi merhumların yüz sene önce bugün neşrolunan Tercümân-ı Ahvâl'i ilk gazetemiz olmaktadır. Tercümân-ı Ahvâl de, Ceride-i Havâdis gibi, haftaktı. William Churchill, yeni refikiyle rekabete karar verir ve haftalık

nüşhanın bir cüz'ü olmak üzere bir de gündelik ceride neşreder: Ruznâme-i Ceride-i Havâdis. Bu sûretle, aynı yıl içinde ilk günlük gazetemiz de çıkmış olur.

Bundan yüz sene önce ve o günkü basit ve iptidal şartlar ve imkânlar çerçevesinde doğan Türk basını ve basın hayatı, yüz sene sonra inanılmaz derecede büyük bir inkişâfa mazhar olmuş bulunuyor. Bu inkişâfın, bilhassa iktisadi ve teknik vechesi itibâriyle iftihar olunacak bir seviyede olduğunu çekinmeden ifade etmek mümkündür. Büyük bir sanayi ve ticaret mevzuu hâlini alan 20. asır gazeteciliğinde sermâye, makine ve personel bugün birinci derecede rol oynar hâle gelmiştir. Dünün, muharririni, mürettibini ve musahhibini - hattâ tâbiini aynı bir - iki şahsın teşkil ettiği, 500-1000 lira ile dönebilen ve d'ndürülebilen gazetesi, bugün için, mâzide kalan hoş bir hâyâldir. Zamanımızda gazetecilik, tahsisen Türk gazeteciliği, binlerce personele, milyonlarca sermâyeye ve dağ gibi rotatiflere dayanıyor. Haberalma teşkil, tesis ve kadroları başı başına bir âlemdir,

Gazeteciliğin büyük sermâyeleri istilzam eder oluşu, bugünün iktisat ve teknik icâpları müvacehesinde normal bir keyfiyettir. Gazetecilik sâdece bir iktisadî ve ticarî faaliyet dahî olmuş bulunsaydı, herhangi bir ticaret ve sanayi alanındaki teknik gelişme gibi, bunu da kayıtsızca ve endişesizce karşılamak gerekirdi. Halbuki gazetecilik mevzuunda durum bu kadar sâde ve basit değildir. Gazeteci veya gazete sahibi, sâdece bir ticarethane patronu sayılamaz. O, bir yandan para kazanır; bir yandan da memleket, hattâ dünya efkâr-ı umumiyesine vechê ve istikamet verir, verebilir. Diğer, herhangi bir sanayi veya ticaret müessesesi patronunun sahip bulunmadığı imkânlar onun elinin altındadır. O, elindeki neşir vasıtası ile memleketin siyasi, hattâ kaderi üzerine müessir olma imkânlarına fazlasıyla mâliktir.

Tegri, icrâ ve kaza organlarından sonra "dördüncü kuvvet," olarak adlandırılan Basın'ın herhangi bir sanayi ve ticaret dalından farklı bir gerçek ve nizama bağlanması mantikî bir zarûret teşkil eder. Ama, bu disiplin meslekî ahlâkî disiplin altına alan bir "Ahlâk Yasası" ile olur ve

ya mahsus kanunlar vasıtasıyla sağlanır; hangi sûretle olursa olsun, üzerinde ittifak etmemiz gereken nokta şudur: Memleket kaderi üzerinde bu derece müessir ve hâkim bir role sahip bulunan bu "dördüncü kuvvet" ehliyesiz, meslek ahlakından mahrum, kültür yönünden seviyesiz, vatan ve millet duygu ve sevgisinden yoksun ellere aslâ bırakılmamalıdır.

Lâtin harflerinin kabulünden ve Atatürk'ün rehberlik ettiği diğer sosyal ve kültürel inkılaplardan sonra, dahi nüfusunuzun henüz % 35'ini okur-yazar hâle getirebildik. Diğer taraftan sür'atli hamleler yapma zarûreti, uzun yıllar kemiyeti keyfiyete takdim ve tercih etmeye, bizi zorladı. Bu ve buna benzer birçok sebep ve illetler dolayısıyla, bu % 35 okur-yazarlık dahi, özlediğimiz mânâ ve seviyede bir okur-yazarlık olmaktan hayli uzak sayılabilir. Değil ilk, orta veya lise mezunlarımız; birçok yüksek mektep mezunlarımız için dahi günlük gazete, yegâne tenevvür ve kültür genişletme vasıtasıdır. Kitap, o nâdide eşya, birçok aydın evlerimizin hâlâ yabancıdır. Günlük gazete hemen hemen yegâne aydınlanma ve gıdalanma vasıtası olursa, o memlekette — yani bizim memleketimizde — basının rol üve önemi bir kat değil, belli bin kat birden artmış olur. İşte, Türkiyemizin, her gelen yeni rejimi ve her iktidarı her zaman meğgul etmiş bulunan ve hâlen Millî Birlik idarecilerimizi de uğraştıracağı benzeyen pek mühim meselesi.

Biz öyle zannediyoruz ki, basınımız ıslâh ve tedâvi olunması gereken bir takım derterle malûldür. Geçmiş yılların bazı başarıları ve muvaffakiyetle sonuçlanan bazı siyasi mücâdeleleri ona lüzumsuz bir gurur ve azamet, vermişe benzer.

Öyle sanılır ki, bu başarılar, basının başını döndürmüş ve onu şımartmıştır. O, şimdi, her istediğini ıskat ve ıskât edecek bir kudrete mâlik bulunduğu hayâlî için-

ATATÜRK DİYOR KI...

Türk genci, inkılapların ve rejimin sahibi ve bekçisidir. Bunların lüzumuna, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır; rejimi ve inkılapları benimsemiştir. Bunları zayıf düşürecek en küçük veya en büyük bir kıpırtı ve bir hareket duydu mu; bu memleketin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır demiyecektir. Hemen müdahale edecektir ve kendisi eserini koruyacaktır. Polis gelecektir, asil suçluları bırakıp suçlu diye onu yola çıkaracaktır. Genç, polis henüz inkılap ve cumhuriyetin polisi değildir diye düşüncecek fakat asla yalvarmayacaktır. Mahkeme onu mahkûm edecektir. Genç düşüncecek demek adliyeyi de ıslah etmek, rejime göre düzenlemek lâzım diyecek. Onu hapse atacaktı, kanun yolundan itirazını yapmakla beraber... Meclise teğraflar yağdırıp haklı ve suçsuz olduğu için tahkiyesine çalışılmasını, kayırılmasını istemiyecektir... Diyecek ki: «Ben iman ve kanaatimin icabını yaptım. Müdahale ve harekette haklıyım. Eğer buraya haksız gelmişsem, bu haksızlığı meydana getiren sebep ve âmilleri düzeltmek de benim vazifemdir.»

İşte benim anladığım Türk genci ve Türk gençliği..

dedir. Bu hâb-ü gaflet'ten bir an evvel uyanmak ve kendi kendisini bizzat tasfiye, ıslah ve tedavi etmek Türk Basını için bir yeniden doğuş ve intibah olacak ve basın tarihimizde şerefli bir safha ve sahife teşkil edecektir. Basın ailesinin bir nâçiz mensubu olarak, basın dışı bir müdahaleyi ve düzenlemeyi zarurî kılacak veya dâvet edecek derecede tehlikeli görünen bu hâb-ü-gafletî ve gamsızlığı, aslâ, müsamaha ile karşıyamıyoruz; buna gönülümüz râza olmuyor.

Türk gazeteciliğinin 100 yılını idrâk ettiği şu muthi günde, samimî kanaatimiz olarak ifade etmeliyiz ki, basınımız çetin bir nefis mücâdelesinin ateş çenberinden geçmek şartıyla ve ancak bu şartla parlak yarınlara kavuşabilir veya parlak yarınlara istihkak kespeder.

Belki acı konuşuyoruz, ama gerçek de — maalesef — budur.

Ziya Gökalp ve Gençlik

Dağılsın ruhlardan artık keder, gam,
Birleşti gönüller yine bu akşam,
Sarsılmaz bu birlik, çökmeden bu dam,
Vücutlar zindedir, kafalar zinde,
Yürüyor Türk genci nurlu izinde...
Bakarak şerefli Yıldız'a, Ay'a,
Yürürüz demeden deniz, dağ, kaya;
Müsterih uyu sen, ey büyük ZİYA;
Rûhumuz göklerde bayraktır bizim,
Gönlümüz Türklüğe tutsaktır bizim...
Yakar da kalbini tertemiz aşkın,
Olur mu bu gençlik zavallı, şaşkın?
Koşarken ölküye neş'eli, taşkın,
Gelecek düşmanlar yeniden dize,
İmrensin bu âlem, kâinat bize...
Kavuşturdu bizi "YENİ HAYAT" a,
Milli ölkümüze, milli san'ata,
Benziyoruz birer şâhlanan ata,
Önümüzde bir şey duramaz, artık,
İmansızlar pusu kuramaz, artık...
Bilenler ateşe, suya dalmayı,
Aşk ile, şevk ile kopuz çalmayı,
Hakikat yaparlar "KIZIL ELMA" yı,
Mecnun, Leylâ'sını durmadan anar,
Türk olan Türk için tutuşur, yanar...
Coşturdukça bizi ilâhî bir ses,
Diyecek her kuvvet önümüzde: "Pes!"
Artık şu gerçeği öğrensin herkez;
Türkçülük ölküsü ölkümüz bizim,
Dolaşır dillerde türkümüz bizim!..
Ruhlarda yaşıyor Türkçülük aşkı,
Kalblerden taşıyor Türkçülük aşkı,
Sınırlar aşıyor Türkçülük aşkı,
Sarmışız vatanı biz yedi koldan,
Ölür de dönmeyiz bu kutlu yoldan!..
Atıldı meydana adsız yigitler,
Katıldı kervâna mutlu şehitler,
Boşa gider mi hiç bunca cehitler?..
Düzülmüş yollara ölkü kervanı,
Tutacak önümüz yine her yanı!..
Üstündür her şeyden bu aziz vatan,
Görmüşüz uğruna sürgün ve zindan,
ÖCAL der: "Bizimdir bu at. bu meydan,
Kalbleri kalblere bağlar bu gençlik,
Türklük için güler, ağlar bu gençlik!..
Fazhoğlu Cemâl Oğuz ÖCAL

(*) Bu şiir, 25-10-1948 günü Eskişehir Halkevi'nde yapılan (ZİYA GÖKALP GECESİ) nde, bizzat şâiri tarafından okunmuştur.

Bu ba bizim mizahımız :

Sosyalist Parti

Üyeden Yana Sıkıntı Çekmeyecektir

Teşvik bizden, gayret onlardan

Son zamanlarda Sosyalizmi, hatta bir Sosyalist Partinin kurulmasını müdafaa edenlerin sayısı gittikçe artmış bulunuyor. Cemil Sair, Aziz Nesin, Çetin Altan'dan sonra bu mevzuun heveslileri hayli kabarık. Biz Türkiye'de kurulması mukarrer bir Sosyalist Partisi varsa, ilk hamlede müessis veya ilk numaralı üye olmaları ihtimali çok kuvvetli kişileri Alfabe sırasıyla veriyoruz. Listeye bakıpta bunların içinde komünistler de var diyenler loursa, vereceğimiz cevap şudur: Türkiye'de bugüne kadar kurulmuş olan takribi 20 sosyalist partisinin hiç biri antikomünist değildi. Partileri bir kenara bırakın, bizdeki sosyalistlerinde hemen hepsi antikomünist değil, bilâkis sempatizandır. Onun için vereceğimiz liste hiç te zihinlerde bir istifham uyandırmasın.

A

Abdi Azer
Abdülkadir Demirkıran
Ahmet Fırıncı
Ahmet Bilge
Ali Tutenkesen
Arif Nanak
Abuzar Özdemir
Aclan Sayılğan
Adnan S. Yücebaş
Ahmet Akbaşlılar
Ahmet Bacak
Ahmet Dağ
Ahmet Gayretli
Ahmet Konuk
Ahmet Özdemir
Asım Bezircioğlu
Ali Erkaya
Ali Tunacan

Arif Çalışkan
Arif Damar
Asım Askar
Aslan Kaynardağ
A. Kadir
Abidin Dino
Adnan Veli
Abidin Nesimi
Ahmet Cevat Emre
Adnan Cengil
Ahmet Cansızoğlu
Ahmet Korcan
Aziz Nesin
Asaf Karadayı
A. Arad

Ahmet Emin Yalman
liberal gözüktür, fakat sosyalist ve komünistlerin hamiliğini de bırakmaz.

Avni Dökmeci
Attila İlhan
Amhet Ceyhan
Asım Sarp
Ali Dünder
Aydın Arokan
Ahmet Oktay
Ali Ruşenoğlu
Abdülbâki Gölpınarlı
Arif Kızıltaş

B

Balkar Yekebaş
Bayram Çokgeçim
Bekir Karayol
B. Kenan Yağlıçam
Bilâl Şen
Başaran

Burhan Belge
Behice Boran
Burhan Arpad
Bedri Rahmi
Bahri Uçta

C

Cavit Yamaç
C. Kudret Solak
Cemil Meriç
Cahit Irgat
Cemil S. Barlas
Cavit Aydınır
Cavit Şar
Cazim Aktimur
Celâl Gürol
Cemal Çokran
Cemil Toygar
Celâl Z. Benneci

Ç

Çetin Altan
Son günlerdeki yazılarıyla, patron, ağa, hacı, hoca diye hücumu geçen bu bey de nerdeyse kooperatif deyip arkadaşın Kolhozların kurulmasına kadar işi götüreceğe benziyor.

D

Doğan Aksoy
Dimder Baştiner
Demir Kandemir
Doğan Çetiner

E

Ertuğrul Muhsin
Enver Gökçe
Ercüment Behzat İlav
Ekrem Alak
Emin Emek
rEdoğan Berktaş
Eşref Bilkiye

F

Fikret Adil
Fethi Karakaş
Faik Muzaffer Anaç
Faik Berçmen

Faik Baysal
Fehmi Yazıcı
Fatma Nuriye Yalçı
Fehmi Kurucu
Fadıl Berkan
Faik Şekeroğlu
aFika Boratav
Faruk Ural
Ferit Teksoy
Fikret Kızılbayrak
Fethi Giray

G

Güleren Görkmen

H

Hüsamettin Bozok
Hasan İzzettin Dinamo
Halikarnas Balıkcısı
Hüseyin Avni Sanda
Haşmet Akal
Halil Aytekin
Halim Yağcıoğlu
Hasan Lii Ediz
Hasan Civan
Hasan Erin
Hamdi Çapa
Hüseyin Alkaranfil
Hasan Küçükpomak
Hüseyin Kazancı
Hikmet Kıvılcımlı
Halil Dumanoglu
Halil Yalçınkaya
Halil Çahşır
Halim Spatar
Hamdi Elitaş
Hasan Doğruyol
Hasan Kaşarçı
Hasan Küçükpomak
Hasan Tanrıkut
Hasan Tartı
Hasan Tekarmağan
Hasan Yılmaz
Hayati Denizkuşu
Hayati Sencer
Hayati Tözün
Hayrullah Gürel
Hikmet Maltepe
Hilmi Artan

Hilmi Erdoğan
Hiristo Prodromidis
Hulusi Dosdoğru
Hüsametdin Dinç
Hüseyin Alkaranfil
Hüseyin Arıkçay
Hüseyin Doğrusöz
Hüseyin Kerpiç
Hüseyin Özaksal
Hüseyin Pekhamarat
Hüseyin Uysal
Hüsnü Onat
Hüsnü Özdemir

I

İlhan Başgöz
İhsan Altay
İlhan Tarus
İzak Berkante
İskender Fıkret
İbrahim Atılal
İbrahim Kiray
İdris Erdiç
İhsan Hasırcı
İhsan Konaş
İlhan Başgöz
İlhan Berktay
İmadettin Selhep
İsmail Ayyıldız
İlhan Berk
İsmail Öztürk
İsmail Safa Sındır
İsmet Gürcanlar
İsmet Meriç
İsmet Oran

K

Kemâl Bekri Özmanav
Kerim Korcan
Kemâl Bilbaşar
Kerim Sadi
Kemal Yalazkan
Kemal Sülker
Kemal Sönmezler
Kemal Özcan
Kamran S. Yüce
Kenan Harun
Kemal Tahir
Kadri Buldu

Kadri Çokuroğlu
Kamil Akar
Kamuran Baştaju
Kâzım Yelkenkaya
Kemal Ergin
Kemal İşler
Kenan Toksal

L

Lütfi Erişçi
Lütfi Özkök
Lutfi Konak

M

Mustafa Toprak
Mediha Berkes
Melih Cevdet Anday
M. Şerif Basoğlu
Müeyyet Boratav
Mim Uykusuz
Mehmet Ali Aybar
Metin Eloğlu
Mehmet Faiz Turhan
Mustafa Börklüce
M. Niyazi Akıcıoğlu
Mehmet Fuat
Müfide Anadolu
Mecit Bilge
Mehmet Bozışık
Mehmet Ressamoğlu
Mehmet Sonugür
Mehmet Ustüner
M. Emin Atılal
Melehat Türksal
Mihri Belli
M. Saim Buğay
Muammer Tamkan
Musa Emre
Mustafa Arhavi
Mustafa Aygözü
Mustafa Karayol
Mustafa Kolkır
Mustafa Toprak
Muzaffer Arabul
Muzaffer Eren
Mübeccel Kiray
Mümtaz Göktürk

N

Niyazi Berkes
Nazım Hikmet Ran

U

Ulvi Uraz

T

Tuğrul Deliorman
Tevfik Rüştü Aras
Tarık Tursun K.
Tayyar Uslu
T. Sacit Baykara
Turgut Akalın
Tahir Hallaçoğlu
Tahsin Güzelfillibe
Turhan Tamar
Turhan Tuna

V

Veedi Özgüner
Veli Dolu
Vahdettin Barut
Vanit Kıvılcım
Vahe Damgacıyan
Vasfi Yükselsoy
Veli Gemici
Veysel Akkaş

Y

Yusuf Akışhalı
Yaşar Kemal
Yılmaz Guruda
Yusuf Ziya Giray
Yakup Irgat
Yaşar Beyaztepe
Yaşar Çöl
Yıldız Barkan
Yıldız Baştımar
Yılmaz Çalpan

Z

Zeki Baştımar
Zekâi Karakaş
Ziya Oykut
Zihni Anadol
Ziya Yamaç
Zehra Kosva
Zekai Özgenc
Z. Recep Yelkenkaya
Ziya Kirman

Zekeriya Sertel

Sabahattin Ali
Orhan Veli
Suphi Taştan
Suphi Nuri İleri
Sait Faik
Ş. Hüsnü Değmer

Sağ olsalardı bunlar da bu partinin üyeliğine severek girerlerdi.

Biraz kalabalık değil mi?

Türk Milliyetçileri Kalemile ATATÜRK Çıktı

Yusuf Akcara
Ziya Gökalp
Ahmet Ağaoğlu
Mehmet E. Yurdakul
Hamdullah Suphi
M. Esat Bozkurt
Nebil Buharalı
Emir Erkilet
Hüseyin Namık
Abdul kadir İnan
Peyami Safa
Prof Dr. Cezmi Türk
Atsız
Arif Nihat Asya
Fethi Tevet
Nejdet Sançar
Zeki Sofuoğlu
Doç. Dr. F. K. Timurtaş
Ziya İlhan
C. Oğuz Öcal
Mehmet Ateşoğlu
Orhan Şaik Gökyay ve diğ-
ğer Türk Milliyetçilerinin
Atatürk'e dair fikirleri:

Atatürkü Hakiki Atatürk olarak tanımak için bu kitap mutlak okunmalıdır. O zaman solcu ve sapıkların Atatürk'çülüğünün de sahteliği bütün çıplaklığıyla ortaya çıkacaktır.

A T A T Ü R K ' E

Yıl 1919 du.
Karanlıktı her yer,
Vatan çatısını sarmıştı,
Kıpkırmızı alevler.

"Güneş ufuktan şimdi doğar,
Yürüyelim arkadaşlar," diyordun,
Parçalanmış bir vatani,
Kurtarmak istiyordun.

Karlı, soğuk vatan tepelerinde,
Nöbet bekledin gecelerce.
Vatan uğrunda ölmek,
Yaşamaktan güzeldi sence.

"Ya istiklâl, ya ölüm;" parolası,
Şiirlerin en güzeliydi.
Akdeniz'e koşan ordular,
Aşkınla deliydi.

Hangi cihangir durabilirdi önünde,
Kim boy ölçüşebilirdi seninle.
Bir bir delindi ufuklar,
O gök rengi gözlerinle.

Yıl 1922 idi.
İzmir dağlarında çiçekler açtı.
Kâfir düşman, önünden
Bir deli rüzgâr gibi kaçtı.

Hür vatanda, hür insanlardık artık,
Hiç kalmamıştı derdimiz .
Vatan yapısında, barış yolunda
Seferberdik hepimiz.

Yıl 1938 di.
On kasım, saat dokuzu beş geçiyor.
Şahane gözlerine bir perde indi,
Kırpıkların son defa birleşiyor.

Hayli zaman geçti aradan...
Değişti günler, değişti devran.
Çok uyudun
Haydi artık uyan Atam!

Bir sabah kalkıver Anıt-Kabir'den
Çankaya'da tekrar görün heybetinle
Ve bize yeni amaçlar göster,
O incecik ellerinle.

Kaldığı yerden başlasın hayat...

Kurulsun sofran, başlasın devran-ı muhabbet,
Hepimiz toplanalım yine etrafına.
Sensin sevgili, sensin vatan, sensin saadet,
Doymadık Atam! doymadık, doymadık sana...

ULUĞ TURANLIOĞLU

Cafer Kırimer

ΛƏ Mefkûre

Yazan: A. KARAKAYA

Bu yazıda, merhum Cafer Kırimer'in(1) ideal hakkındaki fikirlerini belirtmeğe çalışacağız. Kendisi de büyük bir ideale ve sağlam bir imana sahip olan Cafer Kırimer, Ziya Gökalp gibi, mefkûre ve mefkûreci kelimelerini, ideal ve idealist kelimeleri yerine kullanmıştır.

Mefkûre nedir? Cafer Kırimer mefkûreyi şu şekilde tarif ve izah eder: "Mefkûre, içtimai bir fikir ve kuvvettir. Mefkûre, cemiyetin maddi ve manevi varlığını dâba ekmel bir şekle getirmek için edinilebilir kânaattir. Tarih de hayat gibi tekâmül yolunu takibe mecburdur. Mefkûre, cemiyeti tekâmülden uzaklaştıran esaslara karşı yapılması gereken aksülâmellerin ifadesidir. Her inkılâbın mübeşşiri ve âmilî mefkûredir.

bağlayan zincirleri koparmaz, yalnız ta-
Mefkûre yalnız cemiyetin tekâmülünü rihin intikamını almaz, tarihin hakkını, gerefini kurtarmaz, onu en yüksek, en uzak gayesine de ulaştırır." (2)

"Mefkûreler ferdidir. Onların kıymet ve ehemmiyetleri, oynadıkları içtimai rollerle ölçülür. Dini, millî, siyasi, içtimai bütün mefkûreler evvelâ bir ferдин zekâ ve imanı ile doğmuştur. İçtimai her hangi bir fikrin mefkûre haline gelebilmesi, yani cemiyet tarafından benimsenebilmesi için, onun cemiyetin tekâmülüne (kurtuluş ve yükselişine) hadim olması elzemdir. Cemiyetlerin maddî, manevî, siyasi, iktisadi hayatlarını tanzime, onları içinde buldukları ihtiyaçlardan kurtarmağa yaramıyan fikirler mefkûre haline gelemeyiz."

Mefkûreci kimdir? Mefkûreci, cemiyetin duyduğunu, sezdiğini cemiyete anlatan, esasen cemiyette mevcut olan fikri meydana çıkaran ve onu benimseten, bir iman haline getiren ve cemiyeti o fikir et-

rafında toplayarak ve arkasından sürükleyerek kurtuluşa ve yükselişe götüren kimsedir. Bu sebeple mefkûrecilerin yolu her devirde, her yerde dikenli olmuştur.

Mefkûreciler gayelerine ya ıslahat veya inkılâp yoluyla giderler. Islahatçılar cemiyetin zihniyetini değiştirmek, ilmi, edebî cereyanları kuvvetlendirmek suretiyle, yani tabii tekâmül yoluyla; inkılâpçılar ise tarihi tekâmülü zorlamak, tarihe hız vermek suretiyle gayelerine ulaşmak isterler. Bu sebeple her inkılâpçı mefkûrecidir. Fakat her mefkûreci inkılâpçı değildir. Her iki halde de iyi yetişmiş bir kadroya ihtiyaç vardır.

Kırimer'e göre mefkûreci, iradeli, seciyeli, duygularında samimi, fedakâr, ciddî, çalışkan, bilgili, kendi kendisini tenkit edebilen, gösterişe sarmayan, kendisinden değil davasından bahsedilmesini isteyen, disiplinli, soğuk kanlı ve isabetle karar verebilen insandır. O, yaradılışı itibariyle başkalarına faydalı olmaktan zevk duyar. Rahmet, fazilet ve feragat duygularına sahiptir. Şahsi hırslarından tamamen tecerrüt etmiştir.

Mefkûrecilerin tam aksi, kendileri için, haz ve zevkleri için yaşayan insanlardır. Cafer Bey bu gibilere, "Aşamak (yemek) için yaşayanlar" der. Bu insanlar ülkücü olamazlar.

Fühakika bu kânaat ve yaradılıştaki olan insanlar cemiyet içinde sız sahibi ol-

(1) — Cafer Kırimer 3/Nisan/1960 tarihinde İstanbulda hakkın rahmetine kavuşmuştur.

(2) — Cafer Seydahmet Kırimer: Mefkûre ve Mefkûrecinin Fert ve Cemiyet Hayatındaki Tesiri. İstanbul, 1937.

dukları zaman, cemiyetlerine fayda değil, daha ziyade zarar verirler. Memleketimizde yakın bir geçmişte cereyan etmiş olan olaylar buna iyi bir misaldir.

Hayatın gayesinin haz olarak kabul edilmesi demek, esasen gayesizlik demektir. Eski Yunanlılardan Aristippe'in kurduğu ve Epicure ile devam eden Hazcılık Okulu (Hédonisme), bu gibi insanların doktrindir. Bu doktrinde ruhi zevklere de yer verilir ise de, esas itibarıyla fikrin mantığı sakattır. Çünkü, mademki hayatın gayesi hazdır, o halde hayatta daima haz aranacaktır. Halbuki hayat daha ziyade elem ve ızdıraptan ibarettir. "Elem-siz, ızdırapsız bir haz ve saadet mevcut değildir. O halde gayenin elde edilmesine imkân yoktur. Gaye elde edilemeyince ölüm hayata tercih edilmelidir. Menfi saadet elem ve ızdırabın mutlak olarak ortadan kaldırılmasından ibaret olduğuna göre, hiç olmazsa ölüm insana biricik saadeti verebilir."

Hédonisme böylece zaruri olarak intihar felsefesine ve pessimism'e sürüklenmektedir. Halbuki, ancak bir ideali gaye olarak tanıyanlar içindir ki, hayat bir mana ifade eder. Çünkü idealistler, hayatı bir gaye olarak değil bir vasıta olarak kabul ederler.

Cafer Kırimer der ki: "Mefkûreci için hayat gayesinin anlaşılmasına, benimsenmesine, canlandırılmasına ve müdafaasına yarayan bir imkândan ibarettir. Mefkûreci bunun için hayatı sever. Hayatın sıkıntıları, keder ve faciaları bile mefkûrecileri diğer insanlar kadar sarsmaz. Çünkü, her şeye rağmen gayesini muvaffak kılabilmek için yaşamağa mecbur olduğundan ruhi, maddi her türlü sıkıntıya rağmen o yine kendisinde yaşama kudretini bulur. Mefkûreci hayatı bir yük değil, bir nimet telâkki eder. Eğer beşer hayata arkasını çevirmiş olsaydı, ne medeniyet kurulur, ne de insan bu günkü tekâmüle ulaşırdı. Bütün dinlerin, felsefi akidelerin inkişafında, hatta, bütün ilmi, fenni büyük ihtira'ların bulunmasında çalışmış olanların muvaffa-

kiyetlerini iman ve mefkûrelerine borçlu oldukları ne kadar aşikârsa, bunların hepsinin en acı mahrumiyetlere göğüs germeleri, zulme, tahkire her şeye mukave-met göstermeleri, mefkûrelerinin tahakkuku için ölümden ziyade hayata sarılmaları imanlarının tabii bir neticesi idi. Bununla beraber, ölümlerinin gayelerine daha büyük fayda sağlayacağına inandıkları gün mefkûrecileri hayatta tutmağa da imkân yoktur."

A. KARAKAYA

MANEVI CEPHE

Peyami Safa ile Burhanettin Şener'in pek yakında Manevi Cephe isimli haftalık bir Siyasi dergi çıkaracaklarını memnuniyetle haber aldık. Şimdiden başarılar dileriz.

HUR SÖZ

Fikir - Dâva Gazetesi:

Milliyetçi İlim Adamlarımızın Fikri susuzluğunuzu giderecek gazete:

HUR SÖZ

Erzurum'da intişar eden bu gazete 1 Ağustos 1960 gününden itibaren yenden dört sahife çıkmaya başladı. Yıllık abonesi 5 0lira. Okuyun! Okutun!.

Neden Sevmezmişiz

Gerçek Atatürk'çüler bir yana, Atatürk'ün adına bir istismar mevzuu haline getiren bazı kişiler her fırsatta İmam - Hatip Okullarını, inkılâp ve Atatürk düşmanı müesseseler olarak gösmermekte, bir çare olarak ta kapatılması cihetine gidilmesini savunmaktalar. Bu tip kişilere bir İmam - Hatip talebesi olan imanlı ve inkılâpçı ülküdaşımız "Niçin sevmezmişiz" başlıklı mektubuyla aynen şunları yazmaktadır.

Peygamber efendimize Peygamberlik sıfatı geldikten sonra, kendisine tevdi edilen dini etrafa yaymak için tath dille davet etmiş ve bu arada hiç bir zor kullanmamıştır. Allahu Tealâ Kur'an-ı Keriminde: "Dinini başkalarına tath dille sevdiniz." buyurmuşlardır. Bundan da anlaşılıyor ki dinimizde "Zor" (Cebr) yoktur. O halde, Atatürk'ün "Lâikliğe" verdiği mâna "Din hürriyeti" olduğuna göre ikisi arasında hiç bir fark yok demektir. Yok eğer bu inkılâpçıların Lâiklikten ksatları başka ise, işte o zaman Ulu Ataya hürmetsizlik başta olmak üzere, inkılâp ve devlet aleyhtarlığına kadar giderler.

Atatürk'ün yaptığı inkılâpların topluca gayesi, memleket ve milletin menfaatını sağlamaktır. Atatürk bir din hâmisiydi. Bu sebeple yaptığı bütün inkılâpların dinle bağdaşamayacak bir tarafı yoktur.

Biz, evet biz o okulun talebeleri olarak vatanımızı ve milletimizi her şeyden çok severiz. Vatan bizim için mukaddesdir. "Vatan sevgisi imandandır." sözünü kalblerimize naksedilmiştir.

Milliyetçilik duygusu din ve vatan aş-

kindan doğan bir neticedir. Bütün dünyayı abluka etmek ihtirasına düşen Komünizme karşı, Ulu Ata'nın "Türk milletinin en büyük düşmanı komünistliktir. Her görüldüğü yerde ezilmeli" sözünü hatırladıkça bütün hislerim bir volkana döner.

Dinimiz Kadını cemiyetin yarısı kabul ettiği ve yuvasını geçindirmek için meşru kazançla kocasına yardım etmeyi aciz gördüğü halde; Kadına "Kadın hukuku" vererek sahip oldukları mevkie çıkaran, inkılâpların yaratıcısı Atatürk'ü sevmezler" diyerek niçin hâkir görmek isterler?

Bütün bu iftiralarla bizleri milletin gözündeki gerici göstermek isteyen sahtekârları açık hüviyetleri ile öğrenmek istiyoruz. Atatürk'ün ismini istismar ederek Solculuğun zirvesine ulaşanlara: Açık davet!

İzahlara itirazlarınız varsa er meydanına çıkın, millet her ikimizin de ne olduğunu öğrensin. Köstebek gibi deliklerde saklanmak hakiki inkılâpçılara yakışmaz..

Yazan: Rekin Ertem

İmam - Hatip Lisesi

ADANA

Türk Ocağı

Istanbul Türk Ocağı mutlak umumî heyet toplantısı 30 - Ekim - 1960 pazar günü Saraçhanebaşı Park salonunda yapılmış, Türk ocakları merkez Kars heyeti azasından Cevat Nizami Düzenli'nin riyaaset ettiği ve Hamdullah Suphi Tanrıöver'in sık, sık alkışlara vesile olan çok güzel bir konuşma yaptığı bu toplantıda idare heyetli ve delege seçimi yapılmıştır.

Seçilen idare heyeti azaları şu şekilde

vazife taksimi yapılmıştır :

Reis :
Muzaffer İrdem
Umumî Kâtip :
Av. Aslan Topçubaşı
Muhasip :
Cengiz Hasdal
Veznedar :
Aza :

Ayhan Onat
Alişan Inceoğlu
Muzaffer Ekimoğlu
Dr. Metin Alyanak

Kurultay delegeliklerine
Dr. Necmettin Öncül
Av. Aslan Topçubaşı
Dr. Metin Alyanak

seçilmişlerdir.

OKUL ÇOCUKLARINA

HAYAT ŞİİRLERİ

★

Yazan : AYDIN AYAYDIN

İlkokul çocuklarının ellerinden bırakamayacakları kadar güzel ve resimlerle süslü bir şiir kitabı.

Edebiyat Fakültesinde Pedagoji sertifikası yapan şair, bu kitabını hazırlarken İlkokul Müfredat Programının bütün konularını gözönünde bulundurmuştur.

Kitap, Çocuk Psikolojisine uygun vasıfta, şekil itibarı ile emsallerinden çok üstün bir zevkle tertip edilmiştir.

Çevre Yayınevi bütün öğretmen ve öğrencilerimize sunmakla şeref duyar.

★

Okul Çocuklarına

HAYAT ŞİİRLERİ

★

Fiati : 125 Krş.

Toplu siparişlerde Okul Kooperatiflerine % 20 tenzilat yapılır.

TÜRK ÜLKUSU

Nihal ATŞİZ Türkçülük meselelerine ait en seçme makalelerini bu kitapta topladı. Eserin başında Av. İsmet Tümtürk tarafından yazılan ATŞİZ'in hiç bir yerde çıkmamış 15 sahifelik biyografisi bulunmaktadır. 156 Sayfa 200 Kr.

ÇAĞLAYANLAR

Türk ruhunun çağladığı bu eser 7 den 70'e herkesin okuyacağı Milli hikâyeler topluluğudur. 127 Sayfa 150 Kr.

TAN SESLERİ

Milli Şair Mehmet Emin YURDAKUL'un milli ruhu kamçılayacak, her fikri gençlerin kafalarında vatan aşkını tahammür ettirecek, bir nesil yetiştirmiş şiirleri. ATŞİZ'in şairi tanıtan ön sözleriyle. 32 Sayfa 60 Kr.

ÖZLEYİŞ

KÜKREYİŞ şairi Hocaoğlu Selâhaddin ERTÜRK'ün en güzel şiirlerini toplayan son eseri. 80 Sayfa 100 Kr.

GÖKBAYRAK

Türk tarihinin bir Türk tarihçisi kadar bilen Leon KAHUN'un büyük tarihi romanı. Bir solukta okunacak bu kitap, bir çok Türk tarihi romanlarına mebaz olmuştur. Kitap büyük boy 196 sayfa olup fiati 500 Kr. tur.

Kitapları edinmek isteyenler bedellerini posta pulu olarak gönderebilirler.

BURHAN YAYINEVİ : Bab-ı Âli Cad. No. 64 Kat 3 - İstanbul

Ismail Hami Danişmend'in hazırladığı

İ Z A H L I
İ S L A M T A R İ H İ
K R O N O L O J İ S İ

Babı Ali yayınevini nesrettiği bu güzel eserin ilk fasikülü 250 kr. fiatla satışa çıktı. 6 renkli kapak, büyük boy.

Adres : Nuruosmaniye Cad. 34/3

Tel. : 22 29 20

Hatipoğlu Yayınları

- 1 — YENİ ŞİİR ANTOLOJISI. Hazırlayan : İsmail Ali Sarar. Prof. Dr. Mehmet Kaplan'ın önsüzü ile. (Sayısı tükendi).
- 2 — ATATÜRK SENDENİZ. Oğuz Kâzım Atok'un şiirleri. 2 Lira.
- 3 — BAŞDAN BAŞA. Osman Atilla'nın bütün şiirleri. 2,5 Lira.
- 4 — EŞİKTEKİLER. Roman - Afet Muhteremoğlu. Türk Dil Kurumu Törehan ödülünü kazanan eser. 2 Lira.
- 5 — İSTANBUL FETHİ DESTANI. İbrahim Minnetoğlunun şiirleri. Resimleyen : Fethi Karakaş. 1 Lira.
- 6 — İNSANLAR BİLSELERDİ. İlhan Engin'in hikâyeleri. (Sayısı tükendi).
- 7 — GEZİ VE DOSTLUK ÜZERİNE DÜŞÜNCELER. İsmet Kemal Karadayı'nın denemeleri. 2 Lira.
- 8 — İNSANLAR KONUŞUYOR. İsmail Ali Sarar'ın şiirleri. 2 Lira.
- 9 — KİMSESİZ DÜNYA. Şiirler. Gazi Çakır. 2 Lira.
- 10 — ORG. CEMAL GÜRSEL HAYATI VE BAŞARILARI. (Kendi kaleminden) Hazırlayanlar : Ahmet Esin - İ. A. Sarar. 1 Lira.
- 11 — CUMHURİYETTEN BUGÜNE TÜRK ŞİİRİ VE ÖRNEKLER. Bu konuda söz sahibi eleştirmecilerin ön sözleriyle. Hazırhyan : İsmail Ali Sarar. 6 Lira Cildlisi : 10 Lira.
- 12 — YURT SEVGİSİYLE SÖYLENMİŞ DESTAN. İsmail Ali Sarar. 2 Lira.
- 13 — BİR DOLAPTIR DÖNÜYOR. Oyun. Halit Fahri Ozansoy. 3 Lira.
- 14 — AĞVAN - Şiirler - İbrahim Minnetoğlu. 250 Kuruş.
- 15 — BİR MARTI ÖTTÜ - Şiirler - Ayhan Hünelp (Basılıyor)

Yayınlarımızdan toplu isteklerde % 25 indirme yapılır.

H A T İ P O Ğ L U Y A Y I N L A R I

Posta Kutusu : 1014 - İstanbul

D A M L A

Kayseri gençlerinin sanat ve ülkü dergisini okuyunuz.

TOPRAK Yayınları

1— Prof. Dr. Cezmi Türkün
MİLLİYETÇİLİK ANLAYIŞIMIZ
VE KOMÜNİSTLİK

2 — Peyami Safanın
MAHUTLAR

3 — Arif Nihat Asyanın
BİR BAYRAK RÜZGÂR BEKLİYOR

4 — Dr. Hasan F. Canseverin
TÜRKÇÜLÜK NEDİR?

5 — Nejder Sançarın
TÜRK, MOSKOF, KOMÜNİST

6 — Şevket Kutkanın
KAYININ RÜYASI
«Ergenekon Destanı»

Prof. Zeki Velidi Toğanın

Türk Türkistan

İsimli eserleri Dergimiz yayınları
olarak çıktı.

DERGİMİZ VASITASIYLA İSTENEBİLECEK ESERLER :

1 -- Kanatlar ve Gagalar	Arif Nihat Asya	200 Kr.
2 -- Kubbel Hodra	Arif Nihat Asya	200 ..
3 -- Rubaiyyeti Arif	Arif Nihat Asya	200 ..
4 -- Olan oldu Bizlere	C. Oğuz Öcal	500 ..
5 -- Manzum Öğütler	t. Hakkı Yılancıoğlu	125 ..
6 -- Bozkırın Çağlıyanı	Ali Said Yüksel	125 ..
7 -- Güzeller Tireni	M. Arif Arık	250 ..
8 -- Kılıçların Gölgesi	Mehmet Gökcalp	75 ..
9 -- Fetih Yıldızı	Azmi Güleç	150 ..
10 -- Doğu Kınası	Sabri Kelemeroğlu	250 ..
11 -- Kıbrıs Seferim Var	C. Oğuz Öcal	150 ..
12 -- Atatürk Sendeniz	Oğuz Kâzım Atok	200 ..
13 -- Komünizm Karşısında Yeni Nizam	N. Topçu	250. ..
14 -- Şükürname	Enver Tunçalp	50 ..
Toprak 5 ci cilt		750 ..
Toprak Yayınları		125 ..